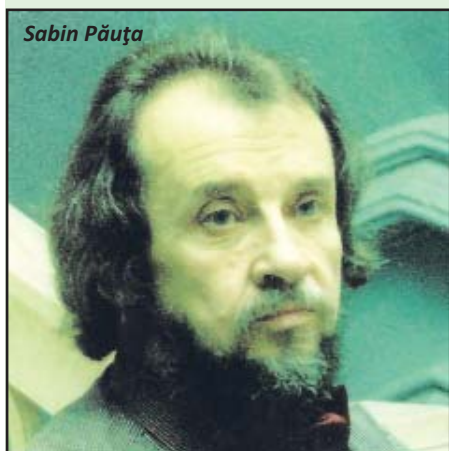

Ziua copilului

În fiecare an, Formațiile muzicale ale Radioului Național aduc în eter concerte speciale, cu dedicație către cea mai tânără generație (dar, nu

Sabin Păuța

numai), programate fie de 1 iunie, fie în preajma datei aniversare. În 2016, concertul Orchestrei de cameră a coincis cu data de 1 iunie și a beneficiat de o gândire repertorială aparte. Cu atât mai mult cu cât a fost difuzat – în transmisie directă, în cadrul unui amplu proiect al Uniunii Europene de Radio și Televiziune. Participarea intercontinentală s-a bucurat de prezența unor ansambluri vocale propuse de radiodifuziuni din Estonia, Germania, Republica Cehă, Ungaria, Lituania, România, Slovacia și Bulgaria. Logo-ul repertorial viza creativitatea, inovația și diversitatea programelor.

Evident, calitatea forței artistice a fost obligatorie. La noi, indiscutabilă fiind și cartea de vizită a Corului de copii Radio, pregătit și coordonat de dirijorul **Voicu Popescu**, artist de elită, și a orchestrei de cameră Radio, la rândul ei, o proeminență a vieții noastre muzicale. Dar, ceea ce a constituit marea atracție a concertului, a fost prezența lui **Sabin Păuța** pe podium, în *triplă* exercitare a talentului său – unicat: ca *dirijor*, reamintesc, a propus și realizat numeroase concerte de muzică exclusiv românească, având

săli pline și succes de proporții (cunoaște atât de bine și iubește atât de mult creația națională, are simțul alcătuirii de programe pe gustul și spre delectarea publicului!). *Compozitorul* Sabin Păuța cu îndelungată activitate în Statele Unite, dar și în Europa și Australia, are contribuții importante în istoria muzicii românești și internaționale, în *varii genuri* (ample opusuri vocal simfonice, concerte instrumentale, jazz, divertisment). *Orchestratorul* Sabin Păuța este un virtuoz, un maestru al atât de pretențiosului exercițiu, în fapt, determinantă artă pentru comunicarea mesajului artistic...

Așadar, Uniunea Europeană de Radio, a primit pentru ascultătorii ei – privilegiați, un program cu mare densitate a expresiei muzicale, cu inedit al concepției. Cele două piese interpretate de Corul de Copii, plasate în prima parte a concertului - *Suita Canti Prophani* pentru cor de copii și orchestră și *Vrem pace în lume* au fost scrise cu ani în urmă. O știm prin declarațiile compozitorului Păuța, prin catalogarea lor în lexicoane. Interpretarea măiastră a Corului de copii Radio pregătit cu excelență de **Voicu Popescu** a avut o prospețime, o actualitate emoționantă. Este, de altfel, un har al compozitorului, acela de a scrie oricând, *up to date*. O altă componentă a programului, la rândul ei de prețuit, a fost interpretarea a șapte dintre *Viziunile fugitive* de Prokofiev op. 22; orchestratorul le-a notat – *Ridiculosamente, Dolce lentezza, Allegretto, Dolente, Assai moderato, Con vivacita, Feroce*. De asemenea, *suita Colțul copiilor* de Debussy, lucrări scrise *pentru pian*, orchestrate de Sabin Păuța pentru Orchestra de cameră. Le-a dirijat cu a sa îndemnare de a conduce de pe podium, formațiile muzicale în adâncul muzicii, pentru relevarea celor mai subtile nuanțe ale idelor. În Debussy, păstrând delicata feerie a partiturii dedicată de compozitor fiicei sale, am vibrat la

umorul fin, savurând și aromele extrase din idiomul spaniol, chiar din jazz (sugestia vizează gesturile sacadate ale unei păpuși –negresă), recunoscând spre final și motivul wagnerian al lui Tristan! Claritatea planurilor sonore, alegerea perfectă a instrumentației, propun, dincolo de plăcerea auditivă, adevărate manuale de orchestrație celor interesați (este, de altfel, darul pe care orchestratorul Sabin Păuța îl propune în fiecare dintre opus-urile sale celor pe care îi școalește în înalte instituții românești și internaționale).

Solista programului a fost tânăra (nu se putea altfel), **Maria Marica**, în *Concertul nr. 5* pentru

Maria Marica

vioară și orchestră, KV 219 de Mozart. Este încă elevă la Colegiul de Muzică „Sigismund Toduță” din Cluj-Napoca, câștigătoare a 15 concursuri, colaboratoare a mai multor Filarmonici românești, cu recitaluri la Bad Endorf – Germania (2014), Montepulciano – Italia (2015) și Menlo-Atherton. Am ascultat o versiune corectă, cu susținere și nuanțare adecvată, siguranță. Sunetul ei este foarte plăcut, rotund, frumos modulată și, important, are stilistica așteptată. Tânăra virtuoză pășește sigur, cu succes pe drumul afirmării.

Așadar, Radio-ul Național ne-a rezervat și în acest an, un EVENIMENT.

Corul de copii SYMBOL Sculptură în sunet

În 2016, desemnat de Biserica Ortodoxă Română drept anul dedicat educației tineretului nu putea lipsi un concert al Corului Symbol, creație a excepționalului muzician **Jean Lupu**. Nu ezit a-i înconjura numele cu superlative pentru o virtute specială pe care a concretizat-

o în laboratorul său ideatic (evident și profesional). Coruri de copii au existat, activează, vor mai fi. Dar, cel la al cărui concert mă voi referi (Ateneul Român, 31 mai 2016), se remarcă printr-o însușire – unicat: corul Symbol are un TIMBRU propriu. De aceea, ascultând, am primit imaginea notată în titlu – aceea de **sculptură în sunet**. Definiția de dicționar explică timbrul muzical drept calitatea unui sunet de a se deosebi de un altul. La o voce, oricare ar fi ea, este posibil, chiar obligatoriu pentru

definirea originalității; dar la o formație care alături zeci de membri, fiecare cu personalitatea lui, este o PERFORMANȚĂ. Așa și este în cazul corului Symbol, recunoscutibil de la primele măsuri ale oricărui repertoriu abordat! O omogenitate limpidă, rostirea cuvântului ca într-o singură răsuflare, o situație înaltă pe scara vibrației, păstrând însă armonia, melodicitatea, plăcerea auditivei. Cât de greu a fost exercițiul dirijorului, câte ore de muncă, ce metode speciale de studiu stau în sprijinul acestei calități! Mă gândesc și la specificul unui cor de copii, în care vârstele se succed, componența reînnoindu-se uneori

putea altfel în aceste zile); numeroasele coordonate stilistice au demonstrat capacitatea corului de abordare a unor partituri dificile din repertoriul național și internațional (nu a lipsit *Ave Maria* de Schubert, aranjament **Olguța Lupu**), dar consistența, mulțimea pieselor românești a fost delectantă: de la sonorități enesciene (aranjament C. Drăgușin), la Constantin Arvinte, Alexandru Pașcanu, Vasile Timiș Nicolae Lungu, Irina Odăgescu. Ce bucurie mi-a adus *Jocul din Oaș* al lui Mihai Moldovan!

Să ascuți corul Symbol este fără doar și poate o sărbătoare auditivă! Mixată și cu delectarea de a-l vedea. Costumație elegantă (ca și a dirijorului director, Jean Lupu), cu cromatică odihnitoare, de bun gust; mai mult însă, zecile de zâmbete care aduc confirmarea sincerității, a dăruirii cu care se comunică mesajele muzicale, relaxarea, spiritul ludic al evoluțiilor (a fost și o anume mișcare scenică), vocile perfecte ale solistelor, într-un cuvânt, FIRESUL prin care au fost puse "cap la cap atâtea sunete, pentru a duce spre departe viața formației" (citez dintr-o intervenție a maestrului **Jean Lupu**), sunt aromele unicate ale succesului pe care de 25 de ani corul **Symbol** îl deține în

Corul Symbol, dirijor Jean Lupu

cu viteză greu de prevăzut. De aceea, îl apreciez pe **Jean Lupu** ori de câte ori am ocazia (iată, și prin cuvânt!).

Concertul de la Ateneu, a fost dirijat de **Jean Lupu** și **Luminița Guțanu Stoian**; soliste: **Andreea Diana Blidariu** și **Andreea Dascălu**. La pian, **Bianca Fodor** și **Andrei Petrache**. Concepția programului, ca întotdeauna, inedită: cântarea *Hristos a înviat*, în deschidere (nu se

contextul artei sunetelor. Și pe scenele noastre și în internațional. Am primit anunțul viitorului turneu în Grecia. Și de acolo, mai ales de acolo se vor întoarce cu... LAURI. Așadar, la Ateneu, cu sala plină (ca întotdeauna), s-a consumat o seară superbă de muzică. APLAUZE și din contextul paginii tipărite.

Cronici de **Daniela CARAMAN FOTEA**

Recital de pian – Andrei Petrache

La Ateneu, în sala Studio, duminică 29 mai 2016, am auzit recitalul unui tânăr pianist foarte înzestrat: Andrei Petrache, elev în clasa XI la Colegiul național George Enescu. Programul a cuprins *Sonata nr. 1 în fa minor* de Prokofiev, *Sonata în re minor op. 31, nr. 2* de Beethoven, două preludii și fugi de Bach și *Variațiuni pe o temă de Corelli* de Rahmaninov – muzică germană și muzică rusă, toate lucrări consistente, chiar dacă *Sonata I op. 1* de Prokofiev este mai puțin apreciată de critici și mai rar cântată. Atipică, foarte romantică, ea pare să aibă în comun cu celelalte opt sonate

pentru pian ale compozitorului doar elanul și anvergura. (În prefață la o ediție a sonatelor de Prokofiev din anii '60, Gyorgy Sandor o asemuiește

cu opus 1 al lui Bartok, *Rapsodia pentru pian și orchestră*, considerându-le pe amândouă ecouri ale unei ere trecute; totuși "validarea" de către autori ca opus 1 este, după Sandor, o dovada a calității acestor lucrări.) Compactă, într-o singură parte în formă de sonată (inițial Prokofiev scrisese trei părți, dar a păstrat-o doar pe prima), piesa are ceva brahmsian; interesant e că la Andrei Petrache ea a sunat mai degrabă skriabinian, pe un model romantic tineresc, mai mult exaltat decât masiv.

Emoția începutului de recital pare să fi trecut cu adevărat abia în partea a doua a *Sonatei în re minor* de Beethoven, iar cele două preludii și fugi de Bach din volumul I al *Clavecinului bine temperat, în do major*